

res oplæg og talte meget om, at vi har et fælles mål med det, vi gør her. Han talte også meget om andengenerationsbiobrændsler og talte også om dette med målsætningerne – om vi nu skal vælge det ene eller det andet ord – men det tror jeg at jeg har givet klart udtryk for.

Kl. 12.25

Fru Anne Grete Holmsgaard holdt en meget flot storpolitisk tale, synes jeg, som anerkendte, at energipolitik kun giver mening, hvis vi ser den i international sammenhæng. Jeg vil måske sige, at den måske havde egnet sig bedre til at være en tale om miljøpolitikken, men det er rigtigt, at der jo er en meget snæver sammenhæng. Fru Anne Grete Holmsgaard reflekterede også over dette med bindende mål eller målsætninger og kom også til at rose regeringen for, at de 200 mio. kr. var en god start.

Endelig så hr. Per Clausen også energipolitikken i et internationalt perspektiv. Hr. Per Clausen kunne ikke få sig selv til at nævne ordet EUperspektiv, men det er vel det, der menes, og det er i hvert fald også det, jeg giver udtryk for i min tale.

Så jeg takker for en meget god debat, og nu har jeg en fornemmelse af, at der godt kunne komme et enkelt spørgsmål til mig, så jeg finder en blyant frem her.

Formanden:

Tak. Der er foreløbig tre ordførere, der har bedt om korte bemærkninger til ministeren, først fru Anne Grete Holmsgaard.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil godt tage fat på biobrændstofferne og de 200 mio. kr. Jeg går ud fra, at intentionen med de 200 mio. kr. til videreudvikling er, at produktet skal ud på markedet. Så vil jeg gerne vide, hvornår ministeren mener det skal ud på markedet i Danmark, og hvad det egentlig er, ministeren vil gøre, for at det så – som ministeren mener – kun bliver andengenerationsbiobrændstoffer, der kommer ud på markedet. Hvordan vil ministeren håndtere det? Hvad er det for en politisk slagplan, ministeren har for det? Det er det ene.

Det andet er, at statsministeren i EU-sammenhæng jo har sagt ja til det dokument, der kom fra Det Europæiske Råd i marts i år, hvor man siger ja til, at Kommissionen og EU skal overveje en målsætning på 8 pct. biobrændstoffer i transportsektoren. Hvad er ministerens plan for, at

Danmark lever op til det, når nu man har sagt ja til, at det vil man overveje?

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

En af svaghederne ved de her korte bemærkninger er, at man får lov at stille nogle spørgsmål, som det vil tage omkring en halv time at besvare, og så meget tid er der ikke, forstår jeg på formanden. Derfor skal jeg prøve at gøre det sådan i overskrifter.

Med hensyn til de 200 mio. kr. er det regeringens opfattelse, at vi nu har sat de penge af, og at vi også regner med, at der kommer betydelig mere til, måske 400 mio. kr., måske mere. Som fru Anne Grete Holmsgaard husker, nedsatte vi i forbindelse med finansloven for 2006 en arbejdsgruppe med bl.a. Finansministeriet og mit ministerium, der skulle kigge på, hvordan vi kommer videre i al det her. Den arbejdsgruppe skulle være færdig med sit arbejde inden udgangen af 2006. Jeg har på regeringens vegne bedt arbejdsgruppen om at være færdig inden sommerferien med den del af det, der netop omhandler biobrændstoffer.

Det er rigtigt, at vi i vores oplæg, som vi har offentliggjort i går, fokuserer på andengenerationsbiobrændstof, så det er altså arbejdsgruppen, der skal komme med oplæg til det, og så vil det selvfølgelig blive diskuteret bredt, hvordan vi gør det bedst muligt.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu er det jo ingen hemmelighed, at jeg mener, at man bør starte med førstegenerationsbiobrændstoffer for at lave det markedstræk, som virkelig sætter skub i den her udvikling. Men mit spørgsmål til ministeren går egentlig på, at hvis ministerens holdning er, at der kun skal andengenerationsbiobrændstoffer ud på markedet – det er klart, at de er CO₂-neutrale og de bedste – hvordan er det så, ministeren havde forestillet sig man gør det?

Er det en mærkningsordning, ministeren går efter, eller hvad er det, ministeren vil gøre? Alttså, stiler ministeren i virkeligheden efter, at det her bare er en forsknings- og udviklingsindsats, og så må olieelskaberne selv klare resten? Eller er ministeren enig med mig i, at man bliver nødt til at træffe en politisk beslutning om, at man vil have det i tankanlæggene, for ellers får man det ikke ud på markedet?